

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

Revisat per la prèvia censura**La falsa disminució del pressupost**

A l'Ajuntament de Granollers, dirigit actualment pels homes de la Lliga Regionalista, continuaran, corregides i augmentades, les mateixes disbauxes administratives de les quals hom acusava els anteriors ajuntaments.

El pressupost de gastos i ingressos per a 1931, és de 757 mil 189'65 pessetes.

El pressupost de 1927, és dir, en plena Dictadura, però quan encara no s'havien projectat les obres i millores urbanes que a la ciutat li són absolutament necessàries, el pressupost pujava només 456,116'45 pessetes.

Aquestes quantitats demostren de manera prou eloqüent que els dirigents de la cosa pública mantenen, i augmenten, les obligacions tributatives dels veïns de Granollers, sense que pensin realitzar les obres higièniques ni bastir els edificis per a escoles en projecte.

¿Per on es fondran, doncs, els diners del contribuent? ¿A què pensa destinar, l'Ajuntament lliguer, les 301,173'20 pessetes amb que resulta augmentat el pressupost per a 1931 sobre el de l'any 1927?

El Ple Consistorial del 20 de desembre va votar els pressupostos i ordenances fiscals que regularan la vida administrativa del nostre Municipi. L'aprovació d'aquesta llei fonamental en l'administració del poble, és una prova més que deu afegir-se a les moltes que han posat de manifest la honradesa administrativa dels Ajuntaments que han menat nostre poble durant els quinze anys darrers i als qui els canalles de sempre volgueren deshonrar amb calúmnies i injúries, en caure la primera dictadura, confonent-los amb els Ajuntaments d'altres viles i ciutats de la resta d'Espanya.

Encara és fresca la tinta que serví perquè «La Veu de Catalunya» i després «La Nau» parlessin, amb grans escarafalls, de les disbauxes en els pressupostos de Granollers fets pels pupins, i ja tenim votada la llei econòmica per a l'any que ara hem començat. El pressupost votat evidencia tot el contrari de ço que volien demostrar els dos al·ludits periòdics pairalistes.

¿Què ha fet la majoria municipal, constituïda per consellers de reconeguda ineptitud i presidits per un Alcalde de R. O. més inepte encara que tots ells? Doncs votar un pressupost més carregat que els anteriors, sense tenir en projecte cap obra ni millora urbana, i atendre immediatament (perquè temen no ésser-hi a temps) tots aquells compromisos personals que tenien contrets, encara que siguin en menyspreu de la sana administració de la cosa pública.

De les dades recollides fins avui, resulta que, si es té en compte les diverses partides que forçosament haurien de causar baixa en el pressupost per a 1931, tals com la que fa referència a la jubilació del ja difunt empleat d'oficines, Innocenci Rodríguez (2,000 ptes.); del cap de la Guàrdia Municipal (6,000 ptes.); la construcció del monument i les instal·lacions de les faroles (37,000 ptes.); del personal per a la recaptació d'arbitris i jornals per als «matarifes» i aprenents que constaven en el pressupost de l'any passat i no varen gastar-se perquè no es municipalitzà el servei (28,000 ptes.); canvi de Secretari i supressió d'un agutzil i l'ordenança (6,000 ptes.); la no inclusió en pressupost d'una quantitat par a epidèmies que no es gastava però que era obligatori posarli (38,000 ptes.); ens trobem en el cas de que automàticament queda rebaixat el pressupost sense que s'hagin hagut d'espremer el cervell els grans talents que, com l'Aymerich, En Camilo, En Prades i altres companys màrtirs integren la majoria de l'Ajuntament. I, si a més d'això admetem les rebaixes que en els capítols X, XI i XVII (Instrucció pública i Obres públiques) han cregut oportú fer aquests senyors consellers que creuen no necessita la ciutat ni escoles, ni clavegueres, ni urbanitzacions, ni vida civilitzada, les quals sumen la respectable quantitat de 23,000 pessetes, arribem a la conclusió de que el pressupost s'havia de rebaixar més de 140,000 pessetes. Ara bé; si, com resulta provat, sols s'han disminuït en

95,378'15 pessetes, és evident que, en lloc de rebaixar el pressupost, resulta que ha estat augmentat en 45,000 ptes.

¿On són, doncs, les economies de que tant vénen parlant? Nosaltres no les trobem per enlloc; sols hem cregut veure-les en l'article 1.er del capítol 6.e, partida 16, la qual, copiada al peu de la lletra diu: *Crédito que se destina para retribuir los trabajos extraordinarios y de personal temporero... 7,000 pessetes.*

Per la forma d'estar redactada aquesta partida, hem de creure que aquest crèdit de set mil pessetes que no constaven en el pressupost per a 1930, servirà per a alimentar el «Clar-i-net», el corresponsal de «La Veu de Catalunya», l'amic del Ton i tants d'altres que han anat, ja fa uns quants dies, a augmentar el nombre d'hospicians que fins avui hi havien a l'Hospici Municipal de la Plaça.

Vegin, doncs, els industrials i comerciants de Granollers, i tots quants tributen al Municipi, de quina manera seran administrats els cabals del comú. Per nostra part no deixarem d'indagar tot quant pugui servir d'orientació al poble, qui, com hem vingut dient, deu conèixer tot quant es fassi a la Casa de la Ciutat.

Què se li rebaixi!...

Demano que es rebaixi el be... Que se'm rebaixi el be... Així murmurava l'Aymerich en la sessió dels pressupostos. Tot aquest bell discursà, dit amb la mateixa cantarella, va ésser el gron parlament en sis paraules molt aprofitades que el conseller delegat del Matader ens va encolomar *todo antero y pronunciado* en la sessió del dia 20, quan parlaven de les Ordenances Municipals.

I com saben prou tots els qui aguantaren la llaua dels consellers que de res no saben i de tot volen entendre, els acords més importants varen pendre's alentorn del be de l'Aymerich i del porc d'En Camillo.

Senyor!... Senyor!...

Tararí...!

Ens diuen de la Guatlla que dintre de poc tindran efecte les noces d'En Emili Rosell i Montaner, secretari particular del primer Alcalde fideuer de Granollers, amb una distingida senyoreta de la capital.

I que ja està projectat un viatge a la *Villa del Oso* (volem dir a Madrid) i que, naturalment, l'activitat del secretari el portarà a gestionar prop del Ministre de Finances la resolució d'aquella proposta relativa a l'emprèstic (com diu En Camillo) i que ja dormia el son dels justos.

No cal dir que les despeses del projectat viatge de nuvis municipal seran a càrrec de la Pubilla, puix En Camillo no vol explotar a ningú.

Ho trobem molt encertat; i, si en Rosàs pagava assessoreria i inspecció i un tall de bacallà a en Peret Pineda, ¿que té de particular que Granollers contribueixi a la felicitat de l'Home de les Plaques?

Un dictador al dictat

L'actuació constant del nostre Batlle de R. O. respon al títol d'aquest article. El senyor Camillo i Mustarós és solament un dictador barroer que compleix al peu de la lletra les ordres que li dicta En Rosell. Granollers ha tingut alcaldes de totes mides i per a tots els gustos, però com l'actual no en recordem cap. Aquí podriem repetir allò de que «com més anem menys valem». Mancat de recursos intel·lectuals, l'Alcalde Camillo i Mustarós resulta ésser un perfecte autómata, un ninot de molles a les ordres del seu secretari particular En Emili Rosell i Montaner, qui a l'ensems està en absolut a les ordres d'En Santiago de Riba i d'Espanya, vicepresident de la Diputació i un dels polítics més funestos que militen en les fileres del partit ultra conservador i centralista que té com a cap visible En Francesc d'A. Cambó i Batlle, conegut també per «l'Home de la Concòrdia».

Si per dissort nostra entrés un foraster a l'Ajuntament en un dia de sessió, es formaria de tots nosaltres un trist concepte. Els pobles que tenen un alcalde i uns tinents com els nostres, ja no poden patir mai més. Per això fa molt bé en Rosell manant que tanquin les portes de la Casa de la Ciutat. A Granollers les sessions municipals presidides per l'Esteve Camillo, alcalde número dos de la Lliga Regionalista en virtut de R. O., són una vergonya per a la ciutat nostrada. Si no ens fessin pena veure aquells ninots que es diuen consellers i que no saben ni el que diuen, és ben cert que ens farien molta gràcia. L'Alcalde no parla perquè no pensa. Quan fa més, llegeix malament ço que en Rosell li ha escrit; i aquest individu, conegut per l'Home de les Plaques, sols escriu allò que li pot reportar algun benefici. Per la seva ineptitud no priva a l'Alcalde de fer prevalèixer les seves demasies en menyspreu de tot l'Ajuntament. L'Alcalde per a res no té en compte les opinions honradament sentides i exposades amb sinceritat pels consellers de l'oposició. Ja ho diu ben clar l'Aymerich: «Aquí no es discuteix; aquí es vota sense tants sermons». Així les coses, a l'Ajuntament no es fa res si abans no ho aprova En Rosell, *En Emili Rosell i Montaner, per damunt de tot i de tots els consellers*. Quina vergonya!..

En el poc temps que En Camillo ocupa l'Alcaldia, ja s'ha saltat a la torera l'Estatut i les lleis municipals tantes quantes vegades En de Riba i En Tries, per boca del seu secretari particular, li han dit que res no li passaria. Ell és l'Alcalde, diu En Camillo, i tots els altres ninots de drap. No hi ha llei ni disposició que hi valgui, si En Rosell diu que En de Riba ho vol així; i la vida de tota una ciutat depen d'un Dictador infeliç al qual li dicten els altres tot quant s'els acut per a fer mal.

Caldrà pensar, tenint present això que venim comentant, si ja ha arribat l'hora de que els nostres amics polítics fassin quelcom sonat. Amb aquest alcalde res no es pot fer ni res no es pot esperar d'ell. Resta sols un camí: les autoritats superiors vénen obligades a cridar a l'ordre a En Camillo. I si aquestes autoritats no hi prenen cartes, serà qüestió de resoldre pel camí més expedit, per tal de que no arribin a realitzar-se les males facècies que te en projecte l'Home de les Plaques, amo de tot Granollers, per obra i gràcia d'ésser el secretari particular i públic de l'Alcalde número dos de R. O. En Esteve Camillo i Mustarós.—X.

Causes superiors a la nostra voluntat han fet retrassar l'aparició d'aquest número de LLUITA.

La por és lliure

Suggerència que ens oferí l'ordre del dia per al Ple del dimecres.

L'Alcalde, segons vàrem enterar-nos en el curs de la sessió, ha rectificat el seu criteri i vol que sigui tot l'Ajuntament qui subrallli l'eixam de disbarats succeïts alentorn de la destitució del secretari municipal senyor Boèt.

Es veu que li interessa que siguin tots al rotllo i d'aquí que un assumpte definitivament resolt, consistorialment, ell el ressuscita perquè hi diguin la seva els seus companys de majoria.

Resí tranquil, En Camillo, el mateix que En Prades i En Gibert, víctimes propiciatòries en el moment que els Tribunals resolguin el que procedeix.

Cridarà l'atenció, segurament, els termes amb que ens expressem, però és que, coneguda per la nostra part la opinió dels advocats especialitzats en matèria administrativa, senyor Sánchez Diezma, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona; del senyor Pi i Sunyer, cap dels serveis d'Hisenda de l'Ajuntament de la capital, i del Marquès d'Olèrdola, a qui el senyor Boèt ha confiat la direcció de les qüestions derivades de la destitució que va acordar la Comissió Permanent, es comprendrà que no donem bel ligerència a les opinions vàcues d'En Rosell ni de les eminències que l'envolten.

El que sí va donar color a la *pallassada*, fou la presència de qui va semblar-nos l'espectre de la mort; d'aquella carcassa que si encara té alè de vida és per a explotar-la fent mal; d'aquell subjecte que utilitza el càrrec de regidor, no per a acudir en defensa dels interessos de la ciutat (que aquests, com altres que no li són propis, no li han interessat mai), sinó per a clavar per l'espatlla la daga florentina que ha estat el Sant Crist per ell sempre adorat.

En Jaume Serra i Dachs és l'únic regidor de l'actual Ajuntament que, quan es parla de possibles responsabilitats, amb ganyota d'agonitzant pot fer un xiste; el cobreix la seva insolvència material. Per alguna cosa ja fa anys que viu a costa d'altri.

No sabem com pensa el senyor Boèt respecte les derivacions que estúpidament s'intenta donar al seu assumpte, però ens atreviríem a recomanar-li que es tanqui d'ulls i amb els certificats dels acords presos, fassi de moro, esperant que En Camillo, En Prades i En Gibert, o llurs hereus passin per davant de casa seva.

ZETA

Senyor Alcalde

La desmoralització creada en el Matader com a conseqüència de les ordres emanades del conseller delegat de l'Ajuntament en aquella dependència municipal, senyor Agustí Aymerich, són en greu perjudici de l'hisenda comunal. Les ambicions sens mesura del conseller senyor Aymerich, que ja hem denunciat sobrades vegades, sense que l'Ajuntament de vostra presidència hi hagi intervingut com reclama la honradesa administrativa de que vós tant veniu parlant, han portat l'estat actual de coses que vós heveu de conèixer. Els ingressos del Matader no van bé. Els eternals matuters fan de les seves, amb l'assentiment i consentiment de qui pot i deu oposar-se en nom d'una sana administració municipal. L'Aymerich conseller delegat de l'Alcaldia, no té autoritat moral per a exigir que es compleixin les ordenances fiscals aprovades per l'Ajunta-

ment. Qui, com el senyor Agustí Aymerich, es beneficia d'uns milers de pesseles emparant-se en un càrrec que dignament no pot ni deu regentar, està impossibilitat per a cap funció fiscalitzadora. Ell, l'Aymerich, és el primer obstacle per al sanejament dels ingressos del Matader i si vós consentiu que continuï en el càrrec, vós sereu també responsable, com ell, d'això que denunciem i anem seguint d'aprop.

Sabem d'industrials que venen carn sense haver estat inspeccionades pels veterinaris ni haver pagat drets de Matader. I vós, senyor Alcalde, també ho deveu saber.

Les qüestions relacionades amb el Matader tenen una gran valor administrativa; però la tenen molt més higiènica. Si per la primera, vós creieu que, per a servir els carnicers amics polítics de la vostra «colla», heu de fer els ulls grossos i recomanar als guàrdies que els deixin entrar de franc, en protestarem en defensa de l'administració; però si es burllen les regles d'higiene i s'atempta a la salut dels veïns, acudirem a les autoritats superiors, que ja sabeu que poden exigir responsabilitats.

Comarcals

Sant Feliu de Codines

Hem tingut ocasió de parlar amb varis consellers d'aquesta vila, i d'altres que no en són ara però que també intervenen en la cosa pública, de coses i casos relacionats amb la política del Districte. En referir-se, un dels reunits, a les lluites polítiques a la ciutat de Granollers, hem anat a raure al cas d'inconsciència o desconeixement de les actuals lleis municipals dels que orientaren l'Alcalde i altres consellers per a treure del càrrec de secretari, el senyor Boèt. Un dels que parlaven, ex-conseller de Sant Feliu en el temps en que nostre Ajuntament va destituir el secretari, senyor Viadé, i que ara, com abans, milita en la política lliguera, s'estranyava en gran manera de que l'assessor de l'Alcalde no tingués gens de *pesquis*. Entremig d'altres coses deia aquest ex-conseller que encara avui ell i la família anaven malament de resultes del plet que els varen posar En Viadé i el Marquès d'Olèrdola, i que fou sentenciat obligant a que tots els qui votaren la destitució paguessin de la seva butxaca particular els sous devengats, juntament amb la indemnització per danys i perjudicis. A mi—deia l'ex-conseller de referència,—em costa la broma més de quatre cents duros, sense comptar els viatges i gastos d'anar a Granollers i a Barcelona, que també pujaren un bon *pico*.

Com que aquesta conversa pot tenir oportunitat a Granollers, la transcrivim tal com va anar, per a publicar-la al setmanari LLUITA

Les festes de Nadal i Cap d'Any han estat molt animades. Els balls al Casino i a l'Ateneu s'han vist molt concorreguts, així com també «Els Pastorets» que han representat al centre «La Cultura» i les sessions de cinema. El bon temps i l'absència del fred han estat motiu de veure per aquí dalt moltes famílies de les que passen l'estiu a Sant Feliu.

Es diu que l'ex-alcalde de Granollers, don Albert Rosàs, vindrà a residir a la casa pairal que té en aquesta vila. Hom relaciona aital determinació del senyor Rosàs amb el fracàs sorollós que va tenir en l'Alcaldia de la capital del Districte. — El Corresponsal.

El senyor Serra i Dachs

El senyor Serra i Dachs ja ha tornat a l'ajuntament. La denúncia feta per LLUITA en canviar-se el Governador Civil, ha fet el seu efecte. I així veiem com en el Ple consistorial del dia 31, En Serra i Dachs va actuar de conseller. Per a rebre aital senyor, tots els de la Colla es vestiren amb les millors gales; fins tot coovocaren la sessió a les 15.

Ara, que aquell dia, com quasi sempre, En Serra i Dachs va ficar *la pata*. En el transcurs d'una discussió en la qual un regidor al·ludí les responsabilitats directes que a cada ú poden alcançar, fins a l'extrem de que s'hagin de satisfer del bens propis dels consellers les indemnitzacions, En Serra i Dachs digué— amb aquella sorna que el caracteritza— que això de les responsabilitats és l'espantall que empen sempre els que perden.

Es un tranquil aquest senyor Serra, deia un, en sortir; com que ell no té res ja per perdre (perquè ja s'ha malmès tot quant tenia) es veu que voldria que tots fossin iguals. Fa de molt bon aconsellar que prenguin acords d'aquesta naturalesa els qui per responsabilitats que s'exigeixin, a ells no els en podran exigir. ¿Oí, Camillo, que tu no voldries trobar-te com En Serra i Dachs?

Municipals

Sessió de la Permanent

Dissabte, 28 de desembre, celebrà sessió la Comissió Permanent, amb assistència del batlle, senyor Camillo i dels tinents d'alcalde senyors Prades i Gibert i del tinent d'alcalde suplent senyor Marimón.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, es llegeix una instància de reposició presentada pel senyor Claudi de Boët, la qual és desestimada amb el vot en contra del senyor Marimón.

Una instància dels matadors de fossinos demanant augment de jornal, passa a informe de la Comissió d'Hisenda.

La presidència proposa unes gratificacions per a alguns dels professors de Segona Ensenyança. La minoria pregunta si aquesta proposta l'ha motivada alguna indicació del delegat del Col·legi, i l'Alcalde contesta que s'ha assabentat en el negociat d'Intervenció. La minoria protesta de la injustícia que representa que uns senyors que desconeixen per complet el treball dels professors reparteixin les gratificacions, prescindint del consell del Delegat i del Director del mateix, que són els únics que, pel seu càrrec, saben quins professors són mereixedors, o no, d'ésser recompensats pel seu treball.

El senyor Prades fa present que al retorn de les forces del Batalló d'Estella els soldats havien estat obsequiats per l'Ajuntament, i demana que s'aprovin les despeses. La minoria considera molt encertat aquest obsequi, lamentant-se que no s'hagués invitat tots els consellers, per a rebre el batalló, contestant la presidència que no va ésser possible per manca de temps.

A la minoria li estranya que la presidència es descuidi tantes vegades de convidar els consellers a actes oficials.

El mateix senyor Marimón pregunta a la Presidència si està disposada a complir l'acord que es va prendre fa algun temps de construir les voreres del carrer de Barcelona.

La presidència diu que s'assabentarà de l'acord i que el posarà en pràctica tot seguit.

I no havent hi altres assumptes a tractar, s'aixecà la sessió.

Sessió del Ple

Dimecres, 31 de desembre, a les tres de la tarda, es reuní el ple de l'Ajuntament baix la presidència de l'Alcalde senyor Camillo i amb assistència dels consellers senyors Prades, Gibert, Boix, Roig, Marimón, Pagès, Cunillera, Aymerich, Estrada, Valls, Salgot, Jonch Raich i Serra i Dachs.

S'aprova l'acta de la sessió anterior, amb una aclaració que fa constar el conseller senyor Pagès.

La presidència proposa que es ratifiqui l'acord de la Permanent que es refereix a la destitució del Secretari. El conseller senyor Marimón fa història del procediment fora de llei que s'ha seguit prescindint de tràmits tan indispensables per als efectes legals com són escoltar l'interessat i formació d'expedient amb tota la documentació relacionada amb aquest assumpte; per últim, com cas més extraordinari d'ilegalitat, el que en una mateixa sessió de la Permanent fos aprovada la incompatibilitat i acte seguit es votés la destitució.

El mateix conseller s'estranya de que la mateixa presidència en la última sessió del ple, no va permetre que es discutís ni que es votés aquest assumpte, i avui proposa que el ple el voti.

La presidència contesta que ha canviat de manera de pensar.

La minoria protesta de la insistència de la presidència a fer votar la seva proposta no admetent més discussió.

L'alcalde ordena que passi a votació, essent aprovada amb el vot en contra dels consellers senyors Boix, Marimón, Pagès, Estrada, Jonch i Valls.

Es nomena representant de l'Ajuntament a Barcelona el senyor Martori.

Es llegeix una proposició, signada per varis consellers de la majoria, demanant que es destitueixi l'actual Patronat de l'Escola d'Estudis Superiors i que s'en nomeni un altre format pels senyors...

El senyor Cunillera demana que no es llegeixin els noms dels senyors proposats pel nou Patronat i ell proposa que d'entre els nomenats en diferents temps es fassi un Patronat amb nova reglamentació i en forma semblant al que actua a l'Hospital i Asil.

Intervé el conseller senyor Jonch, fent història de com varen ésser nomenats els que actualment formen el Patronat i de la reunió que varen tenir en el despatx de l'Alcaldia, en la qual l'Alcalde els va ratificar el nomenament, asabentant los que immediatament es cubriren les vacants i que, un cop cobertes, començaria a funcionar.

La presidència manifesta que són certes les explicacions del senyor Jonch i que, trobant-se amb nous nomenaments fets aquest any, per això proposava la destitució del Patronat.

A continuació presenta la presidència un nomenament de Junta del Patronat que data del març d'aquest any.

Intervenien els consellers senyors Pagès, Estrada, Marimón i Serra, quedant ben demostrat que durant l'any en cap sessió del ple no s'havia aprovat cap Junta de Patronat, i, per tant, aquell nomenament que presentava l'Alcalde era ilegal. Així ho reconeix la presidència i demana que la proposta quedi per una altra sessió.

El senyor Prades proposa que es nomeni una comissió per a redactar les bases per a treure a concurs la compra d'un autobomba per a incendis.

La presidència proposa que formin la comissió, com a tècnics, els senyors Prades i Baulenas.

Intervé el senyor Pagès, manifestant que no dubta de la competència ni de la bona fe dels dos regidors, però el fet de que siguin representants de marques d'automòbils podria ésser motiu que no fos ben vist.

Intervé el senyor Cunillera, qui proposa, d'acord amb les manifestacions del senyor Pagès, que s'ampliï la comissió; essent nomenats els senyors Prades, Baulenas, Salgot, Pagès i Jonch.

La presidència proposa que es rescindeixi el concert que tenen amb l'Ajuntament els tractants en begudes espirituoses i alcohols per haver-se endarrerit en el pagament de la quantitat concertada.

El senyor Marimón fa present que si el rescindir el concert és per a no cobrar aquest arbitri, està d'acord amb la proposta.

La presidència diu que l'arbitri s'ha de cobrar, ja que en el pressupost de 1931 són consignades, com ingressos per a aquest concepte, cinquanta mil pessetes.

El mateix Sr. Marimón, fa història d'aquest assumpte, demostrant que si els síndics no estan al corrent de pagament és perquè l'Alcaldia tampoc no ha complert les bases del concert, fent ingressar quantitats que eren de la seva incumbència cobrar-les i prestant la seva ajuda per a fer pagar els morosos i practicar aforos, com se li havia demanat moltes vegades.

Intervenien els senyors Pagès, Serra, Cunillera i Estrada i s'aprova per majoria rescindir el contracte.

Crònica d'esports

Partits amistosos

Diumenge passat jugaren un partit amistós el primer equip del Granollers i reserva del F. C. Barcelona, amb el resultat d'empat a tres gols.

El partit fou interessantíssim, principalment a la segona part, en la qual el Granollers, refet de la sorpresa que li va causar el joc ràpid de l'equip barceloní, va aconseguir un honorable empat que també podia haver estat una victòria granollerina.

Va arbitrar Santiago, col·legiat, amb encert.

La Peña Ràpids del Granollers el dia de Sant Esteve va traslladar-se a Argentona per a jugar contra el reserva d'aquell club. Guanyaren els granollerins per 3 gols a 1.

El dia de Cap d'Any el mateix equip jugà al camp local contra l'equip del Batalló d'Estella, obtenint els Ràpids altra victòria per 5 gols a 2.

El partit Iluro-Granollers

Avui, diumenge, tindrà lloc el partit de campionat de Segona Categoria Preferent entre l'equip local i l'Iluro de Mataró.

Aquestencontre ha despertat una gran expectació entre els aficionats de la comarca vallesana perquè novament pressenten aquelles dures i renyides lluites que ambdós equips disputaven quan perteneixien a Promoció i que feien que els partits fossin igualment emocionants.

GOL

Impremta Garrell : Clavé, 25 : Telèf. 23 : Granollers

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra
 funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

 Fàbrica **Despatx**
Carrer de Paludàries **Plaça d'Àngel Guimerà**
 GRANOLLERS
TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anónima DAMM **Orange Crush S. A. E.**

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

◀ **CÀSA PARÍS** ▶

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146